

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/35/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618010098
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2018:3618010098.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Vigaša a prísediacich Heleny Kližanovej a Márie Kollárikovej, v trestnej veci obžalovaného R. Š., na hlavnom pojednávaní dňa 15.08.2018 takto

rozhodol:

Obžalovaný R. Š.V., W.. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom T.Á., N. XXX/X, t.č. v ÚVV Leopoldov,

je vinný, že :

od presne nezistenej doby, najneskôr od 19.04.2018 od 00:10 hodiny pri sebe prechovával v Partizánskom pre vlastnú potrebu psychotropnú látku metamfetamín (pervitín) až do 19.04.2018 do 00:30 hodiny, kedy po výzve hliadky Obvodného oddelenia PZ Partizánske za garážami na ulici Veľká Okružná pri hokejovom ihrisku odhodil na zem 1 ks zatavenej striekačky s hmotnosťou bielej kryštalickej látky 1,13 g, pričom bolo zistené, že zatavená striekačka s objemom bielej kryštalickej látky 14 dielov mierky striekačky, podľa znaleckého posudku Kriminelisticko-expertízneho ústavu PZ Slovenská Ľupča, obsahuje psychotropnú látku metamfetamín s priemernou koncentráciou účinnej látky 39,9 % hmotnostných v množstve, ktoré zodpovedá najmenej obžalovaného 7 jednotlivým dávkam drogy a metamfetamín je v zmysle z. č. 139/1998 Zb. zákonov o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

teda

neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku vo väčšom rozsahu

čím spáchal :

prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.).

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. súd ukladá obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulatnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci obžalovaného R. Š. bola podaná prokurátorkou Krajskej prokuratúry Trenčín pod sp. zn. 1Kv 23/18/3300-24 dňa 11.06.2018 na tunajší súd obžaloba pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na skutkovom základe že obžalovaný v presne nezistenom čase, najneskôr 18.04.2018 od nezistenej osoby a na nezistenom mieste si neoprávnené kúpil psychotropnú látku metamfetamín (pervitín), ktorú pri sebe prechovával v Partizánskom až do 19.04.2018 do 00:30 hodiny, kedy po výzve hliadky Obvodného oddelenia PZ Partizánske za garážami na ulici Veľká Okružná pri hokejovom ihrisku odhodil na zem 1 ks zatavenej striekačky s hmotnosťou 1,13 g, pričom podľa znaleckého posudku Kriminialisticko-expertízneho ústavu PZ Slovenská Ľupča bolo zistené, že zatavená striekačka obsahuje psychotropnú látku metamfetamín s priemernou koncentráciou účinnej látky 39,9 % hmotnostných v množstve, ktoré zodpovedá najmenej 11 jednotlivým dávkam drogy a metamfetamín je v zmysle z. č. 139/1998 Zb. zákonov o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok, skutku sa obžalovaný dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T 2/2011 zo dňa 24.01.2012 odsúdený pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c/, d/ Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, z ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 16.05.2016 so skúšobnou dobou na 2 roky.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 09.07.2018 a 15.08.2018 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedka E. V., S. F., Y. Y. W., K. Y. Č., výsluchom znalca MUDr. Antona Puchoňa k znaleckému posudku č. 39/2018 zo dňa 29.05.2018, prečítal znalecký posudok KEU PZ odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Slovenská Ľupča ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2018/1002 z 14.05.2018, ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2018/1206 z 23.05.2018, listinné dôkazy a pripojené spisy a zistil tento skutkový stav.

Podľa § 272 ods. 3 Tr. por. súd odmietol vykonanie dôkazu výsluchom pplk. T. F. A. - osoby určenej na vypočutie k obsahu znaleckého posudku z odvetvia kriminalistická toxikológia a vykonaním rekonštrukcie priebehu skutku na mieste uvedenom v obžalobe. Pokiaľ ide o to, či nájdené stopy metamfetamínu na rukách môžu svedčiť aj o tom, že obžalovaný ho mohol vylúčiť potením v dôsledku užívania pervitínu a nie priamym kontaktom so striekačkou s jeho obsahom, kontakt obžalovaného so striekačkou je okolnosťou ktorú bolo možné dostatočne zistiť iným už vykonaným dôkazom - výsluchom svedka E. V., ktorý zahodenie uvedeného predmetu obžalovaným videl. Súd vzal do úvahy a akceptoval argument obhajoby, že prítomnosť metamfetamínu na steroch z rúk obžalovaného mohla byť dôsledkom vylučovania metamfetamínu aj potením. Prítomnosť metamfetamínu v tele možno zistiť okrem telesných tekutín ako z krvi, moču, slín aj z potu: napr. voľne predajným testom na prítomnosť drog DrugWipe® 5A <https://www.securetec.net/sites/default/files/produkte/gruppen/dateien/dwa_instructions_en_v10_70055_2016-11-30.pdf>, pričom takýmto spôsobom zisťuje prítomnosť drog u vodičov v súvislosti s vedením motorového vozidla napríklad Polícia Českej republiky zdroj: <<http://www.policie.cz/clanek/ridicka-pod-vlivem-drog-6809.aspx>>. Dôkaz o prítomnosti metamfetamínu na steroch z rúk obžalovaného, obzvlášť pri odbere vzorky s výrazným časovým odstupom od skutku (sám tiež uvádza, že si ruky počas doby policajného zaistenia umyl), nepotvrďuje ale ani nevylučuje, že manipuloval s nájdenou striekačkou s pervitínom. Je dôkazom, ktorý by sám o sebe zakladal dôvodnú pochybnosť o spáchaní skutku obžalovaným, nie však v spojitosti s ďalšími vykonanými dôkazmi. Pokiaľ ide o rekonštrukciu, táto sa týka okolnosti pre rozhodnutie súdu nepodstatnej, a opäť zistenej aj inými dôkazmi, pretože, svedkovia V., W. a tiež F. popísali, že celý kontakt s obvineným a svedkom vrátane nájdenia striekačky sa odohral cca na výseku 5x5m, pričom bližšie ku koľajisku bol obžalovaný, čo tento aj sám tvrdil.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Pracoval v spoločnosti SK Plast Nitra ako operátor výroby. Liečbe protialkoholickéj ani protitoxikomanickej sa nepodroboval. Alkohol požíva minimálne, marihuanu občas, šňupe pervitín 2-3

krát mesačne. Je slobodný a bezdetný. K veci uviedol, že 18.04.2018 bol v Topoľčanoch, potom si zabezpečil odvoz do Partizánskeho, pri Brodzanoch ich zastavilo Policajné auto, zostali v aute, potom im policajti kontrovali doklady, bol tam policajt V., pre ktorého je on vždy osobou podozrivou. Ten ho vyzval, aby vyložil vak, kontroloval ho no nič nenašiel. Potom policajti odišli. Ako odišli on išiel preč, čakal ho kamarát S. F., s ktorým sa predtým dohodol, že sa stretnú, odkedy vystúpil z auta do stretnutia s F. ubehli cca 3 minúty. Volal mu ešte z auta. Nevedel uviesť prečo sa mali stretnúť práve v noci, odôvodnil to len tým, že sú kamaráti a išli navštíviť ďalšieho kamaráta. Potom išli spolu od Bielic smerom do mesta popri železničnej trati. Po jeho ľavej strane bolo koľajisko, po pravej garáže. Ako prechádzali popri garážach spoza rohu mu vbehol do cesty policajt a osvetlil ho. Nik ho na nič nevyzval, preto pokračoval v ceste, zistil, že to boli policajti zazrel ich vozidlo. Policajt V. prišiel sprava a pritiahol ho k nemu ku garážam. Potom ho vyzval nech vyberie všetko z vreciek, no nič nenašiel, potom sa V. vrátil ku koľajniciam, niečo zobral holou rukou zo zeme a do trávy asi dva metre pre neho hodil striekačku s bielou látkou. Obžalovaný mal aj ruksak, ku ktorému potom policajt hodil striekačku. Potom sa policajti dohadovali, čo majú robiť, a prišiel neskôr policajný technik. Jeho hliadka odviezla pred tým, ako prebehla celá ohliadka miesta činu. Miesto kde V. našiel striekačku bolo asi 10 metrov od miesta kde bola ohliadka nájdeného predmetu. Lokalita nebola osvetlená, obžalovaný s F. išli povedľa seba s odstupom asi 7-10 m, F. bližšie ku garážam. Policajti ich o právach nepoučovali, F. sa vyhrážali, že buď bude svedok alebo spolupáchateľ. On nikdy nikomu drogy neponúkal, nedaroval ani nepredal. Je užívateľom pervitínu, ktorý užil deň pred skutkom, pervitín šňupe alebo inhaluje, jeho obvyklá dávka súd dva dieliky, závisí na tom, ako sa cíti, dávku vie určiť odhadom približne. Keď sa požadovaný stav nedostaví zvykne s „dokfmit“ t.j. užije viac pervitínu v rámci jedného efektu. Niekedy aj dva diely šňupaním a ďalšie dva na alobal, zahreje a inhaluje. Začínal s jedným dielom.

Svedok por. E. V., policajt Obvodného oddelenia PZ Partizánske uviedol, že skutok sa stal tak ako on vypovedal v prípravnom konaní. Tam uviedol, že bol členom hliadky spolu s Mgr. Y. W., v čase okolo 00:25 h dostal poznatok od informátora telefonicky, že obžalovaný by mal mať u seba pervitín a že pôjde pešo od Veľkých Bielíc do Partizánskeho popri železničnej trati, preto sa rozhodli, že tento poznatok preveria. Zaparkovali služobné vozidlo a čakali pri garážach, sledovali miesto kadiaľ mal podozrivý prechádzať. Uvideli dve osoby s kapucňami, keď boli od nich cca 7 m tak ich osvetlili, opoznali ich lebo ich už oboch začiatkom mesiaca riešili pre drogovú trestnú činnosť. F. bol v uvedenej veci svedkom. Po výzve „Polícia“ ich vyzvali aby upustili od ďalšieho konania, oni sa rozdelili. Š. šiel doľava F. na opačnú stranu, mal Š. nasvieteného, tak videl ako odhodil nejaký predmet, bolo vidieť že je to striekačka a obžalovaný ju odhodil cca 2m od seba do trávy. Potom už na výzvu uposlúchol a zostal stáť. Predmet nasvietil a videl, že je to striekačka so zataveným koncom s bielou kryštalickou látkou, striekačku nechytal, len sa obžalovaného spýtal čo to je a on, že nevie čo to je že to nie je jeho a nemá mu robiť zle. Potom ho poučil o jeho právach. Obžalovaný bol kontrolovaný ich hliadkou aj cca 20 min pred skutkom. Kontrolovali doklady, povinnú výbavu, obsah kufra nekontroloval. Striekačku nik na zemi nechytal až kriminalistický technik po príchode. Na hlavnom pojednávaní opäť uviedol, že osobne videl, ako predmet hodil obžalovaný. Obžalovaný so svedkom F. boli najprv osvietení z boku. Celá záležitosť sa odohrala na cca 5x5 metroch. Po prvej kontrole obžalovaného odišli na služobnom aute preč, po správe od informátora sa vrátili ku garážam, čo trvalo cca 30 alebo 20 min. On osobne nevykonával úkony trestného konania pre drogovú trestnú činnosť obžalovaného, len bol raz pri tom, keď u neho našli drogy a pamätá si, že ho raz prenasledovali, keď autom išiel vysokou rýchlosťou po meste, viackrát tiež za posledné obdobie kontroloval doklady obžalovanému, pretože žije túlavým spôsobom života, zdržiava sa po herniach a pod. On nijaké drogy obžalovanému nepodstrčil, pracuje ako policajt už 10 rokov.

Svedok S. F. uviedol, že v nočných hodinách mu obžalovaný zavolať, aby prišiel za ním. Dohodli sa, že pôjdu do mesta, nevedel, načo. Obžalovaný mu povedal, že ho policajti prehľadávali. Potom išli popri garážach, popri koľajisku išiel obžalovaný, od strany garáží svedok, Keď ich policajti spoza garáží nasvietili, svedok bol k nim bližšie, najprv ho osvietil V. a potom išiel k obžalovanému. Obaja ostali stáť, keď policajt vyzval obžalovaného aby zastal. Tam obžalovaného V. prehľadával, vyzýval ho aby ukázal vrecká, stále stáli na jednom mieste, potom vysvecoval a 2-3 metre od obžalovaného našiel striekačku. Potom položil striekačku pred obžalovaného veci. Má za to že ich nepoučili. So striekačkou do príchodu vyšetrovateľ manipuloval len policajt V., ten nemal rukavice. V prípravnom konaní uviedol, že si myslel, že sa stretávajú aby užili drogy, ale nie je to pravda, vypovedal tak, lebo policajt I. mu dal na výber či chce byť spolupáchateľ, alebo svedok. Pravdou je, že sa obžalovaného pýtal, či má drogy a on mu povedal, že nie. Nemali ani drogy ani peniaze na ne. Nevedel, odkiaľ si zabezpečuje obžalovaný drogy, lebo vždy vtedy sedel v aute. Vie, že policajti obžalovaného kontrolovali aj päťkrát týždenne. Pozná sa s

obžalovaným cca 15 rokov. Predávať drogy ho nevidel. Svedok bol užívateľom metamfetamínu, užíval jeden diel na deň. On polícia netelefonoval, na prvom výsluchu (dňa 19.04.2018) bol na neho vyvíjaný nátlak.

Svedok ppor. Mgr. Y. W., policajt OO PZ Partizánske, na hlavnom pojednávaní uviedol, že spolu s E. V. počas hliadkovej služby vykonávali služobný zákrok. Kolega V. mu povedal, že má informáciu kadiaľ má obžalovaný ísť. Boli pri garážach na Veľkej okružnej, stáli medzi garážami. Keď prechádzali okolo dve postavy osvietili ich. Na výzvu polícia stojte sa začali deliť. F. zabočil doprava a hneď zastal, Š. podišiel trochu doľava ku koľajisku a zastal. Boli od seba všetci cca okolo 5 metrov vzdialení keď sa stretli. On nevidel, že by niečo Š. odhadzoval, ale počul ako sa ho kolega pýta čo to je, a obžalovaný odpovedal, že to nie je jeho. So striekačkou sa nemanipulovalo do príchodu technika. Obžalovaný bol poučený, že je podozrivý z trestnej činnosti. On nevedel čo je v striekačke, bola to zatavená striekačka s bielou kryštalickou látkou. Potom stáli pri sebe a obžalovaný opakoval, že to nie je jeho. Obžalovaného pozná len so služobnej činnosti, raz ho prenasledovali keď im unikal na aute. Vie, že je záujmovou osobou. Pred skutkom zastavili vozidlo, kde bol aj obžalovaný, nevykonávali osobnú ani bezpečnostnú prehliadku pri vozidle. Čas od odchodu hliadky od zastaveného vozidla s obžalovaným do skutku pri garážach odhadol tak, že to bolo do polhodiny. Na služobnom vozidle sa vrátili do mesta, kadiaľ prechádzali, kým išli následne ku garážam. Miesta sú vzdialené cca 500 m. Pri garážach boli niekoľko minút, kým prišiel obžalovaný s F.. S kolegom V. sa nerozdeľovali. Obžalovaného s F. asi nelegitimovali, pretože ich poznali. V. našiel striekačku po bezpečnostnej prehliadke. Obžalovaný bol o právach poučený kolegom V., ten používa písomnú pomôcku. Uviedol, že si nepamätá, kedy z miesta skutku eskortovali obžalovaného.

Svedok ppor. Ing. Y. Č., uviedol, že mal dosah, povolali ho do služby po polnoci. Hliadka mala niekoho kontrolovať a on mal pred nimi zahodiť zatavenú striekačku. Po jeho príchode všetci stáli pri hokejbalovom ihrisku bližšie k železničnej trati. Obžalovaný Š. stál na betóne. S kriminalistickým technikom vykonali ohliadku. O úkone urobil zápisnicu. Technik zaistil striekačku in natura. Pri ohliadke bol svedok F. aj obžalovaný, v zápisnici bol uvedený len svedok F. E. ko nezúčastnená osoba, pretože obžalovaný bol v tom čase osobou podozrivou z trestného činu.

Znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia odvetvie psychiatria MUDr. Anton Puchoň na hlavnom pojednávaní predniesol závery znaleckého posudku č. 39/2018 zo dňa 29.05.2018, podľa ktorých obžalovaný v čase skutku netrpel duševnou poruchou v pravom zmysle slova. V minulosti, v čase činu aj v súčasnosti obžalovaný trpí syndrómom závislosti na pervitíne a heroíne, od heroínu dlhodobo abstínuje. Konzum marihuany je u obvineného na úrovni škodlivého užívania bez preukázaného syndrómu závislosti. Prítomná je komplexná psychosomatická závislosť na pervitíne, drogu inhaluje alebo šnupe vo frekvencii dva až trikrát za týždeň, jednorazovo užíva približne 0,2g pervitínu (dva dieliky) - obvykle jednorazová dávka (ďalej len „OJD“), za deň približne 0,4 gramu, prítomné drogocentrické myslenie, craving, abstinenčné príznaky po odoznení účinku drogy, vo vzťahu k závislosti má len formálne kritický postoj. U obžalovaného bola zistená disociálna porucha osobnosti. V dôsledku toho ako aj dlhoročnou polymorfnou toxikomániou je u neho stabilný vzorec sociálne neetického chovania, ktoré odráža nezájum o práva druhých osôb, spoločenské a zákonné normy, uprednostňujúci uspokojovanie svojich potrieb za cenu porušenia zákona bez výčitiek svedomia a neschopnosťou poučiť sa z trestu. Pobyť obžalovaného na slobode nie je nebezpečný z psychiatrického hľadiska ak bude abstinovať od nelegálnych psychoaktívnych látok. Znalec navrhol obžalovanému uložiť ambulantné protitoxikomické liečenie. Na hlavnom pojednávaní ďalej uviedol, že na objektívne stanovenie OJD obžalovaného by bolo potrebné realizovať klinický experiment - (podávanie pervitínu jeho užívateľovi) a sledovali by sa klinické účinky. K OJD doplnil, že táto je individuálna, na množstvo pervitínu, ktoré takto v jednej dávke užije, ktoré osoba závislá považuje za dostačujúcu na dosiahnutie želaného účinku, má vplyv tak doba závislosti, tiež spôsob užívania látky. Pri pervitíne, je spôsob aj šňupanie alebo fajčenie. Znalec pripustil, že u obžalovaného, vzhľadom k jeho závislosti môže byť OJD, dávka 2 dieliky, tj. cca 0,2g pervitínu, ktorú uvádza obžalovaný. Znalec uviedol, že takáto OJD nie je ojedinelá a označil ju v rozmedzí „štandardu“ pravidelných užívateľov pervitínu. Pod znalecké odvetvie znalca nespadať vyjadriť sa k tomu, či je vylúčené, aby na steroch z rúk mohla byť zistená prítomnosť amfetamínu aj v dôsledku jeho vylučovania potením a nie priamym kontaktom s nájdenou striekačkou.

Podľa zápisnice o obhliadke miesta činu zo 19.04.2018 na č.I. 102-105 a fotodokumentácie bola dňa 19.04.2018 od 01:50 h do 02:10 h vykonaná obhliadka v Partizánskom za garážami na ulici Veľká

Okružná pri hokejovom ihrisku, kde sa v tráve nachádzala stopa č. 1 - chemická stopa a to zatavená striekačka s obsahom bielej kryštalickej látky, ktorá naplňala striekačku v objeme 14 dielikov. Stopa bola zaistená. Obhliadku vykonal ppor. Č., prítomnou osobou bol S. F..

Z prečítaného znaleckého posudku KEU PZ odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Slovenská Ľupča ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2018/1002 zo 14.05.2018 na č.l.140-143 súd zistil, že stopa č. 1 obsahuje kryštalickú látku o hmotnosti 1,13g ktorá bola identifikovaná ako zmes hydrochloridu metamfetamínu a dimetylsulfónu, s priemernou koncentráciou účinnej látky 39,9 % hmotnostných, pričom metamfetamín je v zmysle z. č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. Skupiny psychotropných látok. 451 mg čistej látky zodpovedá 11-45 bežným jednotlivým dávkam, spôsobilým po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa.

Z prečítaného znaleckého posudku KEU PZ odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Slovenská Ľupča ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2018/1206 zo 23.05.2018 na č.l. 147-149 a opatrení a fotodokumentácie o vykonaných steroch súd zistil, že dňa 20.04.2018 o 20:45 h boli vykonané stery z rúk obžalovaného a o tom istom čase aj z rúk E. V. č.l. 92-99, pričom v steroch z rúk obžalovaného a to pravej aj ľavej ruky bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu u svedka E. V. bol nález negatívny.

Konfrontáciou č.l. 86-91 ani na hlavnom pojednávaní kladením otázok obžalovaným v prítomnosti svedka sa neodstránili rozpory vo výpovediach obžalovaného a svedka E. V.

Podľa správ o povesti, odpisu z registra trestov a pripojených spisov obžalovaný bol 14 krát súdne trestaný, pre úmyselnú predovšetkým majetkovú trestnú činnosť. V evidencii priestupkov má evidovaných 5 priestupkov a to najmä priestupky proti majetku a v cestnej doprave.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 0T/12/2017 zo 17.05.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č.k. 3To/63/2017-154 z 28.06.2017 a podľa hlásenky o vykonaní trestu, bol obžalovaný odsúdený zo spáchania prečinu podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na trest odňatia slobody na 5 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 2 roky. Trest odňatia slobody vykonal dňa 08.09.2017.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/119/2012 zo dňa 17.07.2012 v spojení s rozsudkom sp. zn. 2T/119/2012 z 05.05.2014 bol odsúdený prečin podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody na 5 rokov a 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podmienečne prepustený bol 16.05.2016 so skúšobnou dobou na 2 roky.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/2/2012 zo dňa 24.01.2012 odsúdený pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods.1 písm. c/, d/ Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, z ktorého bol podmienečne prepustený dňa 16.05.2016 so skúšobnou dobou na 2 roky.

Obhajoba navrhla z dôvodu zotrvania na skutkovom stave vyplývajúcom z výpovede, obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, pretože skutok nespáchal obžalovaný. V prípade, že by súd dospel k tomu, že obžalovaný vinný je, tak s prihliadnutím na množstvo drogy a osobu obžalovaného ako užívateľa pervitínu a jeho obvyklú jednorazovú dávku drogy, skutok právne kvalifikovať podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. pretože zaistené množstvo drogy zodpovedá trom OJD obžalovaného, čo pripustil aj znalec.

Obžalovaný zotrval na svojej nevine, nájdená droga nebola jeho, poukázal na nezákonný postup policajta, ktorý v podstate jeho trestnú činnosť vyprodukoval, pričom tento voči nemu viackrát postupoval šikanózne s cieľom preukázať mu nejakú trestnú činnosť. Poukázal aj na to, že hoci žiadal, neboli vzaté daktyloskopické odtlačky zo striekačky, čo by preukázalo, že policajt so striekačkou manipuloval.

Prokurátorka zotrvala na podanej obžalobe. Navrhla aby súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody v strede trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia tiež ochranný dohľad na dobu dvoch rokov a ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac všetky dôkazy jednotlivo ak aj vo vzájomnej súvislosti považuje súd vinu obžalovaného za preukázanú pre skutok, tak ako je uvedený v skutkovej vete rozsudku. Súd vychádzal z výpovede svedka E. V., ktorý bol priamym svedkom, ako obžalovaný zahodil predmet, ktorý bezprostredne na to svedok našiel, pričom išlo o zatavenú striekačku s pervitínom, výpovede svedka Mgr. Y. W. o priebehu skutku a následnom postupe polície, ktorý popísal, čo do dôležitých skutočností zhodne so svedkom V., pričom priamo odhodenie striekačky nevidel, počul len reakciu svedka V. na to. Svedok F. popísal skutok rovnako, tu súd poukazuje najmä na zhodu v tom, že kontakt obžalovaného a jeho osoby s políciou sa odohral v podstate na relatívne malom priestore, a v krátkom časovom intervale. S poukazom na tieto dôkazy a z listinných dôkazov - zápisnica o ohliadke miesta činu, znaleckého posudku z odvetvia kriminalistická toxikológia potom vyplynulo, že obžalovaný od presne nezistenej doby, najneskôr od 19.04.2018 od 00:10 hodiny pri sebe prechovával v Partizánskom pre vlastnú potrebu psychotropnú látku metamfetamín (pervitín) až do 19.04.2018 do 00:30 hodiny, kedy po výzve hliadky Obvodného oddelenia PZ Partizánske za garážami na ulici Veľká Okružná pri hokejovom ihrisku odhodil na zem 1 ks zatavenej striekačky s hmotnosťou bielej kryštalickej látky 1,13 g, pričom bolo zistené, že zatavená striekačka s objemom bielej kryštalickej látky 14 dielov mierky striekačky, podľa znaleckého posudku Kriminalisticko-expertízneho ústavu PZ Slovenská Ľupča, obsahuje psychotropnú látku metamfetamín s priemernou koncentráciou účinnej látky 39,9 % hmotnostných v množstve, ktoré zodpovedá najmenej obžalovaného 7 jednotlivým dávkam drogy a metamfetamín je v zmysle z. č. 139/1998 Zb. zákonov o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok. Súd upravil skutkovú vetu podľa výsledkov dokazovania aj do datovania skutku a okolnosti, ako obžalovaný pervitín nadobudol, pretože toto v podstate nebolo na hlavnom pojednávaní ani preukázané tak, aby neexistovali dôvodné pochybnosti. Z výpovede policajtov len vyplynulo, že pri kontakte s obžalovaným v súvislosti so zastavením motorového vozidla droga nájdená nebola, pričom od odchodu hliadky od vozidla po kontakt pri garážach ubehlo podľa svedka V. cca 20 minút - teda skutok súd datoval na časový úsek od 19.04.2018 od 00:10 hodiny do 19.04.2018 do 00:30 hodiny. Spôsob, ako a kedy obžalovaný drogu nadobudol, nebol spoľahlivo zistený. Predchádzajúce odsúdenie vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/2/2011 už nemalo vplyv na právnu kvalifikáciu, bolo len pre obžalovaného príťažujúcou okolnosťou.

Súd neprisvedčil verzii obžalovaného o tom, že k zaisteniu veci došlo nezákonným spôsobom a nebol riadne zákonne poučený o jeho právach. K poučeniu súd poukazuje na výpoveď policajtov, pričom ani sám obžalovaný netvrdil, že by mu policajt odňal vec násilím, ľstou či iným nezákonným spôsobom. Nikým nebolo spochybnené, že policajt V. predmetnú striekačku našiel, nešlo o odňatú ani vydanú vec - išlo o opustenú vec, ku ktorej vlastníctvu sa obžalovaný nehlásil. Tá potom bola zaistená zákonným spôsobom. K tvrdeniam obžalovaného a svedka F. o manipulácii policajta V. s predmetnou striekačkou, ktorú mal po jej nájdení zodvihnúť bez rukavíc a hodiť k obžalovanému súd uvádza, že ich tvrdenia rozporujú výpovede obidvoch policajtov a záver znaleckého posudku z toxikológie, podľa ktorých na steroch z rúk policajta V. metamfetamín nebol zistený. Rovnako ako obžalovaný si však ruky zrejme umyl a stery boli urobené s dlhým časovým odstupom. Neodobranie daktyloskopických odtlačkov zo striekačky bol postup, ktorý je pravdou že znemožnil obžalovaného potvrdiť jeho verziu o manipulácii so striekačkou policajtom, avšak tiež obžalobe potvrdiť ďalším dôkazom, že so striekačkou manipuloval obžalovaný. Súd by túto námietku o manipulácii s dôkazom považoval za právne významnú a bližšie by sa s ňou zaoberal za tých okolností, pokiaľ by bolo preukázané, že by tento policajt mohol so striekačkou manipulovať pred či po jej nájdení bez prítomnosti svedkov. Súd tak považuje obhajobu obžalovaného v tom, že policajt V. je voči nemu zaujatý a v podstate naaranžoval nájdenie pervitínu (ktorý by si logicky musel zaobstarat', čakať na príležitosť a tajiť pred kolegom) u obžalovaného za absurdnú. Za právne nevýznamné súd považuje to, či a odkiaľ mal policajt operatívnu informáciu o tom, že by obžalovaný mal mať u seba drogy, ako aj predchádzajúce zastavenie vozidla s obžalovaným. To preto, že samotný postup polície v súvislosti so zaistením veci totiž je významný od momentu odhodenia striekačky, do tohto momentu je významný len pokiaľ ide o datovanie skutku a oprávnenosť zásahu polície pri garážach. Je zrejmé, že policajt V. musel mať operatívnu informáciu, že obžalovaný by mohol mať pri sebe drogy. Inak by spolu s policajtom W. nevykonali po odchode od vozidla s obžalovaným, po tom, čo stratil s obžalovaným kontakt, opätovný zásah. Tu je potrebné uviesť, že nie je možné, aby vedel v čase, keď od vozidla s obžalovaným hliadka odchádzala, kedy a či vôbec obžalovaný vozidlo opustí, kadiaľ pôjde, kam a s kým, a kde by bolo potrebné drogu „nastrčiť“. Rovnako je potrebné uviesť, že policajti zasahovali v dvojici, pričom svedok Nechala uviedol, že pri garážach sa neodlúčili. Tá skutočnosť, že droga sa u obžalovaného skôr nenašla nie je významná. Sám obžalovaný uviedol, že bol častým terčom kontrol polície, musel mať teda skúsenosť s ukryvaním drogy, žiadna ohliadka motorového vozidla či dôsledná

osobná prehliadka obžalovaného sa nevykonala, teda obžalovaný mohol mať drogu stále bezpečne ukrytú. Alebo si ju mohol zaobstaráť po vystúpení z vozidla, predsa sa stretol „zhodou okolností“ okolo polnoci minimálne s jednou osobou. Súd považuje za absurdnú aj verziu o prípadne náhodne nájdenej striekačke. Muselo by totiž ísť o situáciu, že (1.) osoba závislá na pervitíne sa stretne (2.) práve v nočných hodinách s jeho známym obdobne užívateľom pervitínu, (3.) práve v tom čase sú záujmovými osobami, voči ktorým zasahuje policajt, (4.) policajt disponujúci operatívnymi informáciami o páchaní drogovej trestnej činnosti v tom čase práve obžalovaným, (5.) ktorý sa opätovne rozhodne vykonať zásah na mieste, o ktorom nemôže s určitosťou vedieť či a kedy ním bude obžalovaný prechádzať, (6.) na ktorom mieste prakticky bezprostredne po tom, čo obžalovaný niečo zahodí (7.) v jeho blízkosti v tme na tráve osvetlenej len ručným svetlometom nájde nejakou neznámou osobou zahodený predmet (8.) v ktorom sa nájde droga (9.), ktorej je obžalovaný konzumentom, ktorý (10.) predmetnú drogu užil v takom krátkom časovom odstupe, že sa na steroch z rúk nájdu jej stopy.

Pokiaľ ide o určenie OJD súd poukazuje na určenie obvykle jednorazovej dávky u rastliny rodu Cannabis - konope, kde sa súdna prax prikláňa k hmotnostnému kritériu a skúmanie obsahu THC v nej (ako účinnej látky a to v percentách hmotnostných) má význam len pre zistenie, či skutočne ide o omamnú látku podľa § 130 ods. 5 Tr. zák., nakoľko ak by zaistená látka nedosahovala aspoň minimálne množstvo THC schopné ovplyvniť psychiku človeka, nebol by naplnený príslušný znak objektívnej stránky skutkovej podstaty - označenie látky za návykovú. Skutočnosť, že obsah THC v hmotnostných percentách nemôže byť kritériom na určenie množstva obvyklých dávok má význam z hľadiska skúmania subjektívnej stránky trestného činu, pretože pokiaľ nie je preukázané, že má páchatel možnosť skúmať obsah THC v rastline metódami ako znalecký ústav (napr. metódou kapilárnej plynovej chromatografie) nemožno preukázať, že mal v úmysle takéto množstvo účinnej látky ku príkladu prechovávať. Súdna prax vychádza z toho, že obvykle jednorazovú dávku marihuany je potrebné stanovovať v závislosti od hmotnosti zaisteného sušeného materiálu marihuany, pričom pri zohľadnení tohto hmotnostného kritéria, t. j. metodiky výpočtu vychádzajúcej z hmotnostnej dávky marihuany, sa za obvykle jednorazovú dávku považuje množstvo zodpovedajúce 500 mg (0,5 g) vysušenej marihuany. Od tohto množstva sa odvíja násobok obvykle jednorazovej dávky drogy podľa § 135 Tr. zákona.

Je zrejmé, že konzument drogy pri jej zaobstaraní nemá k dispozícii prístroje schopné detekovať množstvo účinnej látky, drogu si zaobstaráva podľa kritéria hmotnosti, pričom „kvalitu“ môže v určitom zmysle merať len na základe predchádzajúcej alebo zdelenej skúsenosti o účinku drogy predávanej osobou, ktorá mu drogu dodáva. Páchatel ak je sám konzumentom, hmotnosť drogy, ktorú si zaobstaráva, v tomto prípade pervitínu (zmesi s obsahom metamfetamínu) odvíja od násobku - individuálne obvyklých jednorazových dávok. Obžalovaný tvrdil, že je užívateľom pervitínu a jeho obvyklá jednorazová dávka sú dva dieliky pervitínu, podľa účinku aj viac, ako uviedol, ak nedosiahne dostatočný efekt „dokfmi sa“. Aj znalec uviedol, že vzhľadom k rozvinutosti závislosti obžalovaného a jeho „trénovanosti“ mohol byť konzumentom jednorazovo aj dvoch dielikov cca podľa znalca 0,2 g pervitínu (v skutočnosti s poukazom na znalecký posudok z kriminalistickej toxikológie 1 dielik bol cca 0,081g látky s obsahom metamfetamínu), ktorú dávku nielenže nepovažuje za nemožnú ani zriedkavú, ale v rozmedzí „štandardu“ pravidelných užívateľov pervitínu, čo obžalovaný bezpochyby dlhodobo je. Súd má za to, že je zrejmé, že pod predmetnou hmotnosťou či objemom „dielik“ je potrebné chápať hmotnosť látky s obsahom metamfetamínu (zmesi), ktorú obžalovaný reálne kupuje, nie hmotnosť čistej látky laboratórne zistenej. Takto je zrejmé, že zaistené množstvo predstavovalo najmenej 7 obvykle jednorazových dávok obžalovaného. Súd má za to, že kritérium, z ktorého vychádzala obžaloba možno aplikovať, avšak len u osôb, u ktorých je preukázané, že drogu neprechovávali len pre svoju potrebu. U osôb, ktorí ju pre svoju potrebu prechovávali, ako teda aj obžalovaného, je na mieste individuálne posúdenie obvykle jednorazovej dávky. To preto, že pojem „pre vlastnú potrebu“ je potrebné vykladať aj vo vzťahu k množstvu látky, ktorá je na tento účel prechovávaná. Takýto výklad vyplýva aj z §135 ods. 2 Tr. zák. kde je definovaný aj účel použitia obvykle jednorazovej dávky, a to na konci vety za čiarkou: „pre osobnú spotrebu“. Z hľadiska logického výkladu je pochopiteľné, že pre vlastnú potrebu si páchatel zaobstaráva drogu v množstve, ktoré je merateľné jeho osobnou spotrebou, nie spotrebou priemernou v zmysle právnej konštrukcie, z ktorej vychádza definícia OJD pri obvyklom - priemernom konzumentovi /k tomu aj rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/48/2016 zo 17.10.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/6/2017 z 18.04.2017/. Na viac je zrejmé, že aj určenie OJD podľa hmotnosti účinnej látky predstavuje určitý interval daný aj „trénovanosťou“ konzumentov či spôsobom užitia (v obžalobe uvádzaný ako najmenej 11 jednotlivých dávok drogy). Pokiaľ je preukázané, že individuálny páchatel sa z tohto intervalu vymyká (tu súd poukazuje, že aj podľa

spôsobu určenia OJD v obžalobe obžalovaného od miernejšej právnej kvalifikácie delí (jediná OJD!) a skutočne jeho OJD je na úrovni 2 dielikov (teda cca 0,162 g) látky s obsahom metamfetamínu, nie je dôvod takúto osobitosť prehliadať, o to viac, že v tomto prípade pojem OJD je pojmom, ktorý podľa svojej povahy by mal byť medicínskym no v skutočnosti je pojmom právnym. Je to pritom okolnosť z hľadiska právnej kvalifikácie tak mimoriadne významná, že sa s ňou spájajú mimoriadne závažné dôsledky čo do rozhodovania vine ale aj o treste. Je tiež zrejmé, že vedecké metódy objektívneho zisťovania OJD konkrétnej osoby, poukazujúc na hypotézu znalca o v tom prípade potrebnom medicínskom experimente, možno považovať za morálne a právne neprípustné.

Z uvedeného dôvodu vychádzajúc z vykonaného dokazovania považuje za preukázané, že obžalovaný prechovával psychotropnú látku metamfetamín pre vlastnú potrebu zodpovedajúcu najmenej siedmim obžalovaného obvykle jednorazovým dávkam drogy - teda vo väčšom rozsahu podľa § 135 ods. 2 Tr. zák., a tak z hľadiska právnej kvalifikácie skutok právne posúdil ako prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. Obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane zdravia v súvislosti s nakladaním s psychotropnými látkami. Z hľadiska zavinenia obžalovaný konal v priamom úmysle podľa §15a Tr. zák.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pohľadujúce a prirážajúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Súd pri ukladaní trestu prihliadol k prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. vzhľadom k predchádzajúcim odsúdeniam pre úmyselnú trestnú činnosť, najmä vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 0T/12/2017 a odsúdeniu vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/2/2012 pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa

§ 172 odsek 1 písm. c/, d/ Tr. zák., na viac sa dopustil trestnej činnosti rovnakého druhu. Súd neprihliadol k žiadnej pohľadujúcej okolnosti. Za prevahy prirážajúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., tak súd ukladal trest vychádzajúc z trestnej sadzby 20 až 60 mesiacov. Obžalovaný spáchal úmyselný trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/119/2012. Teda ani predchádzajúce odsúdenia, nepodmienečné tresty ani hrozba premeny trestu nemali na neho pozitívny vplyv. Je zrejmé, že iný druh trestu ako trest nepodmienečný u obžalovaného nemá účinky, sám znalec zistil u neho disocálnu poruchu osobnosti. Pokiaľ ide o účel trestu, prevencia pred opätovným páchaním trestnej činnosti a morálne odsúdenie páchatel'a spočíva teda už nie len minoritne v tom, že bude vykonávať práve trest odňatia slobody. Pri určení dĺžky trestu súd zohľadnil tú skutočnosť, že významný vplyv na páchanie trestnej činnosti mala skutočnosť, že išlo o osobu dlhodobo závislú na metamfetamínoch, kde popri treste má významný vplyv aj ukladanie ochranného liečenia protitoxikomanického. Tiež, že nebolo preukázané, že by bol dlhodobo bez príjmu, a tak by bol predpoklad, že si prostriedky na drogu zaobstarával trestnou činnosťou, či sa nechal vyživovať. Obžalovaný si dokázal nájsť zamestnanie a bol zamestnaný v dobe obmedzenia osobnej slobody. Súd má za to, že využitie hornej polovice upravenej trestnej sadzby pre daný prečin by nemalo už žiaden významný efekt a to aj kvôli tomu, že obžalovanému hrozí aj neosvedčenie sa v skúšobnej dobe vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/119/2012. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky súd teda považuje za primeraný a spravodlivý.

Pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prečinu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (naposledy vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 0T/12/2017), súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd obžalovanému na základe záverov znaleckého dokazovania, po vyjadrení znalca o vhodnosti ambulantnej formy liečby, podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák., pretože trestnú činnosť spáchal pod vplyvom návykovej látky a v súvislosti s jej užívaním, uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.